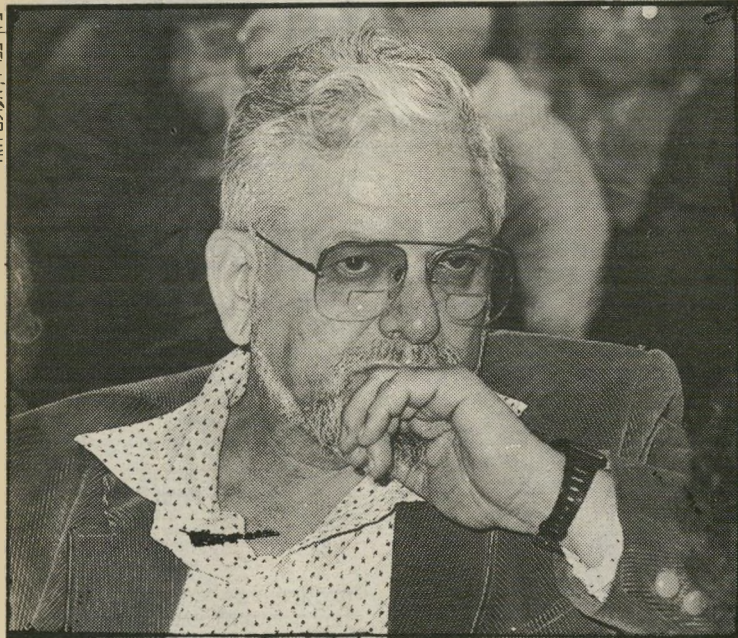

מהווים את הבסיס האלקטורלי שלה, והמשייכים לבורגנות הישראלית, ואינם חברי הסתדרות. מפ"ם יודעת זאת, היא לא תתן לר"ץ צניקים להינות על חשבונה. מועמדי מפ"ם ור"ץ למזכ"לות ההסתדרות (מועמדות לתיפארת המליצה בלבד), חברי-הכנסת יאיר צבן (מפ"ם) ורן כהן (ר"ץ) מדברים:

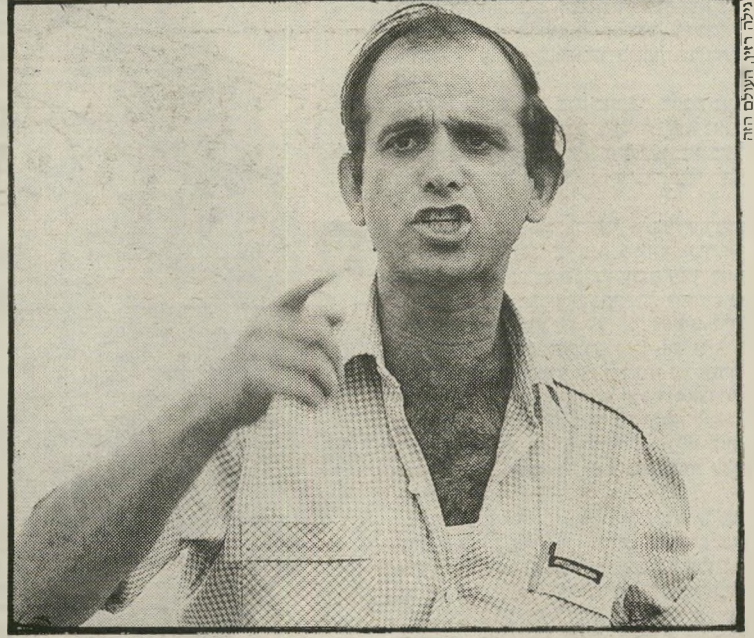
איתה בבחירות לכנסת, ואף רצה לחתום על הסכם עורפים עם המערך? בהסתדרות, מפ"ם היא החזקה שבין השתיים: יש לה מאות עסקנים במנגנון ההסתדרות, שבו היא נמצאת בקואליציה עם מיפלגת-העבודה. יש לה קיבוצי השומר הצעיר. לר"ץ, לעומת זאת, יש רבבות תומכים.

מדוע אין מפ"ם ור"ץ הולכות ביחד בבחירות הקרובות להסתדרות? ציבור תומכיהן משתוקק לזה, וכך גם מישלחת רחבה של אנשי-רוח מהשמאל, שנפגשה השבוע עם ראשי מפ"ם כדי לשכנעם בכך. האם מפ"ם, מחזירה" לר"ץ על כך שלא רצתה ללכת

ליא ר"צים ביהוד

צבן צמיר, העולם הזה

כהן רון, העולם הזה

יאיר צבן: "יש לנו מישקעים כלפיהם!"

רן כהן: "קו חדש במפ"ם? בולשיט!"

לא רצים ביחד פשוט מפני שמפ"ם לא רוצה. העובדות מאוד פשוטות: מרגע שמפ"ם החליטה על הינתקותה ממיפלגת-העבודה בהסתדרות ועל ריצה עצמאית, פנינו אליהם ככל ררך אפשרית, והצענו להם ריצה משותפת בבחירות להסתדרות. היינו מוכנים לרלג על העובדה שמפ"ם שותפה לכל כישלונות המערך בהסתדרות ב-40 השנים האחרונות. אמרנו: אם מפ"ם הולכת לתקן את דרכיה ולתרום לקו חדש בהסתדרות — נלך יחד איתה.

אבל מפ"ם סירבה לפגישה, סירבה למשאומתן. היתה גם התארגנות של ועדי-עובדים, שפנו למפ"ם למען ריצה משותפת איתנו: חדיראן, אוד, ארעל, בית-שמע וועד. מפ"ם סירבה לכולם. לפני שבוע היתה פגישה של מישלחת אינטלקטואלים מהשמאל (פרופ' ליאוז שלי, ר"ד ניסים קלדרון, פרופ' דן יעקובסון, יאיר נוב, פרופ' זאב שטרנהל, פרופ' אבישי מרגלית, ר"ד מנחם ברינקר, צביקה כסה, ועוד) שנפגשה עם כל הנהגת מפ"ם (יאיר צבן, חיים אורון, אליעזר גרנות, חייקה גרוסמן, חיים ארז) — ומפ"ם אמרה: לא!

האם מפ"ם נוקמת בנו על פרשת הסכסכה-העורפים והבחירות לכנסת? מיפלגה שנוקטת במהלכי-נקמה היא מיפלגה לא-רצינית, כי צריך לשרת את הציבור ואת הרעיונות, ולא לנקוט מהלכים נקמניים. אם יש דחפים לארצינוגיליים של נקמה, אפשר לעשות זאת בדרכים אחרות. למשל, הם יכלו לדרוש את המקום הראשון ברשימה המשותפת. אבל כלל לא הגענו לשאלת העומד בראש.

אני לא יודע אם הם רוצים כאן נקום — זה לא מעלה ולא מוריד בעיני. אבל לרעתי יש למפ"ם סיבות אחרות. מפ"ם פה בעצם משחקת מישחק כפול: כאילו רצה באופן עצמאי, ובאותה השעה יש לה הסכם די נסתר עם ישראל קיסר, שלא ייגע באנשיה.

מאת עסקני-מפ"ם שמקבלים שכר בהסתדרות ממשיכים ומשיכו בתפקידיהם, כשבתמורה מפ"ם תביא לקיסר את תמיכתה, שתעביר אותו את מחסום ה-50% שתבטיח לו את המשך השליטון המוחלט בהסתדרות. כלומר: מפ"ם צריכה להבטיח לקיסר את ה-50%, כדי ששתיהן תמשכנה בקו שהביא את ההסתדרות לריסוק עצמות. את זה אני יודע ממקורות בתוך מיפלגת-העבודה.

כשפנינו למפ"ם ברעיון ההליכה המשותפת, קיסר איים עליהם שאם מפ"ם תעז ללכת עם ר"ץ — זו תהיה הכרות-מילחמה של מפ"ם על העבודה. שתי המיפלגות הללו נפרדו כביכול — אך העובדה היא שהאידיולוגיה ביניהן נמשכת... הסיבה השנייה, כפי הנראה, כפי שמפ"ם יוצרת חזות חיצונית של מיפלגה שהולכת בקו חדש, למעשה זה בולשיט. יושב-ראש הסיעה של מפ"ם בהסתדרות היה ונשאר אפריים ז'ילוני, ולא יאיר צבן. כל סיעת מפ"ם בהסתדרות היא נגד הליכה משותפת עם ר"ץ, וזה כנראה יסוד יותר סביר להתנגדות.

הסוציאליזם של המערך ומפ"ם הוא ארכאי ואנטי-דמוקרטי. ההסתדרות, בשליטתו, היא אנטי-דמוקרטית בעליל: אין בה שום אפשרות למיעוט לתפקד. בניגוד לכנסת, אין שם שום חדר, טלפון, כסא לשרת סיעת-אופוזיציה המייצגת ציבור. חוץ מזה, חברי מפ"ם גם אחראים לקפיחם של עובדים. למשל, כשעובדי איליאוס גודרו בגדרות, כמו שבויים במלחמה, והפעילו נגדם מישטרה כמו נגד פושעים, ונתנו לחברות-שמירה פרטיות ב-3 בלילה להשתלט על המיפעל כמו על מיבצר אויב — היתת צירף לראות את מפ"ם נאנקת שם. אבל הם לא היו שם, כי זה מיפעל של חברת העובדים.

אנחנו תנועה, לא אוסף מיקרי של אנשים, ואי-אפשר להחזיק את המקל התנועתי בשתי הקצוות: להליך לזיכוכ דמוקרטי פנימי, ואחר-כך להתעלם מהכרעת הוועידה. זה לא עניין אישי. ביני לבין רן כהן יש יחסים של שיתוף-פעולה והערכה הדדית, למרות שיכול להיות מומנט של תחרות בין שתי התנועות. זה לא גורא — זה עובד בדרך כלל לטובת העניין. עובדה היא שר"ץ הסכימה שהרשימה תהיה בראשותי.

גידעון סער — סרצ'וסקי ■

• בבחירות לכנסת ה-17 זכתה מפ"ם ב-56,345 קולות, לעומת 97,513 הקולות של ר"ץ